

ACHTER DE SCHERMEN

De dag begon al fout. Die ochtend tijdens de briefing kwamen we erachter dat we niemand hadden ingeroosterd. Hoe kan zo iets? Was het de vermoeidheid na een jaar overvolle bezetting of begon gemakzucht zich van ons meester te maken? We staken de koppen bij elkaar en namen de boeking zorgvuldig door. Het betrof een bestuursvergadering met aansluitend een afscheidsborrel. Horecamensen over de vloer. Voldoende bier in huis? Check. Extra wijn in huis? Check. Lekkere hapjes en bitterballen besteld? Check. Welkomstbord klaar? Check. Alles onder controle.

De eerste gast arriveerde. Blij verrast reageerde hij op het bord wat buiten stond. "Wat een warm welkom", glimlachte hij. "Echter, het afscheid draait om iemand anders." Vlug liep ik naar buiten om de fout te herstellen. Te laat, daar kwam het feestvarken al aan. Een hoop verwarring volgde. Het krijtbord werd van de juiste naam voorzien en lekker hoor, precies op dat moment barstte er een hoosbui los. Het vers aangebrachte krijt spoelde er met dezelfde vaart weer vanaf.

Drijfnat van de regen stroomden de genodigden binnen. Ik zag heel horeca minnend Amstelveen onze Lounge betreden met een karrenvracht aan bloemen en cadeaus. "Veel VIP's in the house", fluisterde mijn collega, terwijl hij met een vers drankenplateau van voor naar achteren rende. In de menigte ontwaarde ik een bekend gezicht. Verdorie, wie was dat ook alweer? Er gebeurde van alles. "Nee, meneer, dit is niet het receptieboek van de scheidende voorzitter, u schrijft nu in ons gastenboek..." De speeches werden ingezet, de drank vloeide rijkelijk.

De wijn viel in de smaak. Heel erg zelfs. "Doet u ons nog zo'n flesje. Nee, niet die met dat gele etiket maar die met dat groene etiket." Niet één type witte wijn, maar twee hadden we bedacht. Missertje. In de overvolle koeling staarde ik naar de laatste fles met groen etiket te midden van tientallen flessen van het minder populaire vocht. Het eerste - als er een schaap over de dam is, dan volgen er meer - effect was een feit. Een tweede volgde. "Heeft u nog wat biertjes 0,0?" Ik telde nog twee flesjes...

Sinds wanneer drinken horecamensen bier 0,0? "Overgieten?", grapte mijn collega die overal altijd de humor van inziet. "Haal jij de bitterballetjes maar even op", zei ik. Die bleken niet besteld. Oeps, communicatiefoutje. In de stromende regen rende ik naar onze burens van het café aan de overkant waar met de grootste spoed alsnog 150 ballen, nee niet origineel, maar wel lekker, in het frituur gelegd werden. Ondertussen werd er gevochten om die allerlaatste fles wijn, werd het alcoholvrije bier uit de markt geprezen en alternatieven zoals rosé en rode wijn krampachtig onder de aandacht gebracht.

Het werd een geweldige avond die feitelijk ook rampzalig had kunnen verlopen. We hadden kunnen gaan vloeken en tieren, elkaar uitschelden, gaan janken, de vinger wijzen (nou ja, een heel klein beetje dan). Maar nee, we zijn gezegend met een groot improvisatietalent en met het incasseringsvermogen zit het ook wel goed. Stressbestendig als beton hebben we de avond tot een goed einde gebracht.

Terwijl de gasten zoetjesaan huiswaarts keerden zag ik vanuit mijn ooghoek de man met het bekende gezicht op mij af stappen. "Kennen wij elkaar?", vroeg ik nieuwsgierig. "Je bent van de gemeente Amstelveen toch?", gokte ik. "Nee, wij kennen elkaar nog niet, en ja, ik ben van de gemeente, ik ben de nieuwe burgemeester, Tjapko Poppens, aangenaam." Juist. "Wat een geweldige locatie en alles zo perfect geregeld", knikte hij goedkeurend. "Wat fijn om te horen", antwoordde ik. Trots en tevreden maar met een gloeiend gezicht verdween ik achter de schermen.

Marianne Kuiper

Eigenaar Efficient Hotel Partner & Music Meeting Lounge

Intermediair op het gebied van het zoeken en boeken van de perfecte locaties

Meer blogs lezen? www.efficienthotelpartner.nl